2024/2674

2024 10 14

KOMISIJOS SPRENDIMAS (ES) 2024/2674

2024 m. liepos 26 d.

dėl valstybės pagalbos SA.39235 (2015/C) – Vengrija – Apyvartos iš reklamos apmokestinimas

(pranešta dokumentu Nr. C(2024) 5283)

(Tekstas autentiškas tik vengrų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą,

kadangi:

1. **Procedūra**

(1) 2014 m. liepos mėn. Komisija sužinojo, kad Vengrija priėmė 2014 m. Įstatymą Nr. XXII dėl reklamos mokesčio ([1]) (toliau – įstatymas dėl reklamos mokesčio), kuriuo remiantis apmokestinta apyvarta iš reklamos veiklos (toliau – reklamos mokestis). 2014 m. rugpjūčio 13 d. ir gruodžio 1 d. raštais Komisija Vengrijos valdžios institucijoms išsiuntė informacijos prašymus, o šios į juos atsakė 2014 m. spalio 2 d. ir gruodžio 16 d. raštais.

(2) 2015 m. vasario 2 d. raštu Komisija informavo Vengrijos valdžios institucijas, kad numato pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999 ([2]) 11 straipsnio 1 dalį priimti sprendimą sustabdyti priemonės taikymą. 2015 m. vasario 17 d. raštu Vengrijos valdžios institucijos pateikė pastabų dėl šio rašto.

(3) 2015 m. kovo 12 d. sprendimu Komisija pradėjo SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą (toliau – sprendimas pradėti procedūrą) ir pagal Reglamento (EB) Nr. 659/1999 11 straipsnio 1 dalį sustabdė nagrinėjamos priemonės taikymą.

(4) Sprendimas pradėti procedūrą ir sprendimas sustabdyti priemonės taikymą paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ([3]). Komisija paprašė suinteresuotųjų šalių pateikti pastabų dėl šios priemonės.

(5) Komisija gavo trijų suinteresuotųjų šalių pastabas, jas persiuntė Vengrijos valdžios institucijoms ir joms suteikė galimybę į tas pastabas atsakyti.

(6) 2015 m. balandžio 21 d. Vengrijos valdžios institucijos išsiuntė Komisijai įstatymo dėl reklamos mokesčio pakeitimo pasiūlymo projektą. 2015 m. gegužės 8 d. Komisija paprašė Vengrijos pateikti informacijos apie planuojamą pakeitimą.

(7) 2015 m. birželio 4 d. Vengrija įstatymą dėl reklamos mokesčio iš dalies pakeitė. Pakeitimai įsigaliojo 2015 m. liepos 5 d.

(8) 2015 m. liepos 6 d. raštu Vengrija pateikė pastabų dėl sprendimo pradėti procedūrą ir dėl suinteresuotųjų šalių pastabų, taip pat įstatymo dėl reklamos mokesčio pakeitimo paaiškinimus.

([1]) 2014 m. Įstatymą Nr. XXII Vengrijos parlamentas priėmė 2014 m. birželio 11 d. ir 2014 m. liepos 18 d. jis įsigaliojo.

([2]) 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles, (OL L 83, 1999 3 27, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1999/659/oj), panaikintas ir pakeistas 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentu (ES) 2015/1589, nustatančiu išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles, (OL L 248, 2015 9 24, p. 9, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/1589/oj).

([3]) OL C 136, 2015 4 24, p. 7.

(9) 2016 m. lapkričio 4 d. sprendimu dėl priemonės, kurią Vengrija įgyvendino dėl apyvartos iš reklamos apmokestinimo ([4]), (toliau – galutinis sprendimas) Komisija užbaigė oficialią tyrimo procedūrą, padarydama išvadą, kad ši priemonė yra neteisėta ir nesuderinama valstybės pagalba, ir nurodė pagalbą susigrąžinti.

(10) 2016 m. gruodžio 16 d. Vengrijos valdžios institucijos pranešė Komisijos tarnyboms, kad pagal galutinio sprendimo 96 konstatuojamąją dalį jos ketina priimti įstatymą, kuriuo reklamos mokestis panaikinamas, ir ateityje jį pakeisti nauju mokesčiu.

(11) 2017 m. sausio 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu prašymu Vengrija pateikė ieškinį dėl galutinio sprendimo panaikinimo (byla T-20/17).

(12) 2016 m. gruodžio 16 d., 2017 m. sausio 26 d. ir vasario 17 d. Komisijos tarnybos ir Vengrija apsikeitė korespondencija ir 2017 m. vasario 27 d. surengė telefoninę konferenciją reklamos mokesčio panaikinimui aptarti.

(13) 2017 m. gegužės 15 d. Vengrija atgaline data panaikino reklamos mokestį už laikotarpį iki 2017 m. birželio 30 d. ir pakeitė jį nauju reklamos mokesčiu (žr. 23 konstatuojamąją dalį). Šis įstatymo dėl reklamos mokesčio pakeitimas įsigaliojo 2017 m. liepos 1 d. ([5]).

(14) 2019 m. birželio 27 d. Sprendimu byloje T-20/17 ([6]) *Vengrija* / *Komisija* Bendrasis Teismas galutinį sprendimą panaikino, padarydamas išvadą, kad Komisija neįrodė valstybės pagalbos buvimo pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

(15) 2019 m. liepos 23 d. Vengrija įstatymą dėl reklamos mokesčio dar kartą iš dalies pakeitė, sustabdydama mokesčio taikymą iki 2022 m. gruodžio mėn. ([7])

(16) 2019 m. rugpjūčio 6 d. Komisija pateikė apeliacinį skundą dėl Bendrojo Teismo sprendimo. 2021 m. kovo 16 d. sprendimu byloje C-596/19 P ([8]) Teisingumo Teismas Komisijos apeliacinį skundą atmetė, o Bendrojo Teismo sprendimą paliko galioti.

(17) Bendrajam Teismui galutinį sprendimą panaikinus ir Teisingumo Teismui panaikinimą patvirtinus, oficiali tyrimo procedūra tebevyksta ir turi būti baigta sprendimu.

2. **Bendrosios aplinkybės ir priemonės apibūdinimas**

(18) Sprendime pradėti procedūrą vertinta priemonė – 2014 m. liepos 18 d. įsigaliojusiu ir 2014 m. liepos 4 d. bei lapkričio 18 d. iš dalies pakeistu Vengrijos įstatymu dėl reklamos mokesčio (toliau – įstatymas) nustatytas reklamos mokestis.

(19) Mokesčio (toliau – 2014 m. reklamos mokestis) tarifai itin progresiniai: nuo 0 % tarifo, taikomo įmonėms, kurių apyvarta iš reklamos yra maža, iki 50 % tarifo, taikomo įmonėms, kurių apyvarta iš reklamos yra didelė:

— kai apyvartos dalis nesiekia 0,5 mlrd. HUF – 0 %,

— kai apyvartos dalis yra 0,5–5 mlrd. HUF – 1 %,

— kai apyvartos dalis yra 5–10 mlrd. HUF – 10 %,

— kai apyvartos dalis yra 10–15 mlrd. HUF – 20 %,

— kai apyvartos dalis yra 15–20 mlrd. HUF – 30 %,

— kai apyvartos dalis viršija 20 mlrd. HUF – 50 % ([9]).

([4]) 2016 m. lapkričio 4 d. Komisijos sprendimas (ES) 2017/329 dėl priemonės SA.39235 (2015/C) (ex 2015/NN), kurią Vengrija įgyvendino dėl apyvartos iš reklamos apmokestinimo, (OL L 49, 2017 2 25, p. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/329/oj).
([5]) Įstatymas dėl pakeitimo yra 2017 m. Įstatymas Nr. XLVII (priimtas 2017 m. gegužės 15 d. ir įsigaliojęs 2017 m. liepos 1 d.).
([6]) 2019 m. birželio 27 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Vengrija* / *Komisija*, T-20/17, ECLI:EU:T:2019:448.
([7]) 2019 m. liepos 23 d. 2019 m. Įstatymas Nr. LXXIII.
([8]) 2021 m. kovo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija* / *Vengrija*, C-596/19 P, ECLI:EU:C:2021:202.
([9]) 2014 m. Įstatymu Nr. LXXIV nuo 2015 m. sausio 1 d. viršutinis intervalas padidintas nuo 40 % iki 50 %.

(20) Priėmus sprendimą pradėti procedūrą, 2015 m. birželio 4 d. 2015 m. Įstatymu Nr. LXII Vengrija įstatymą dėl reklamos mokesčio iš dalies pakeitė – vietoj šešių progresinių mokesčio tarifų ji nustatė šią dvejopo tarifo sistemą (2015 m. reklamos mokestis):

— kai apyvartos dalis nesiekia 100 mln. HUF – 0 %,

— kai apyvartos dalis viršija 100 mln. HUF – 5,3 % ([10]).

(21) 2016 m. lapkričio mėn. Komisija užbaigė oficialią tyrimo procedūrą priimdama nepalankų galutinį sprendimą.

(22) Galutiniame sprendime įvertintas ir 2014 m., ir 2015 m. reklamos mokestis. Komisija laikėsi nuomonės, kad 2015 m. reklamos mokestis buvo grindžiamas tuo pačiu progresyvumo principu ir turėjo tokį patį poveikį, kaip ir 2014 m. reklamos mokestis: buvo palankesnis mažesnėms, o ne didesnėms įmonėms.

(23) Priėmus galutinį sprendimą, 2017 m. Vengrija iš dalies pakeitė reklamos mokestį, dar kartą iš dalies pakeisdama įstatymą dėl reklamos mokesčio ([11]). Įstatymu dėl pakeitimo:

— galutiniu sprendimu reklamos mokestis (t. y. 2014 ir 2015 m. reklamos mokestis) pripažintas nesuderinamu ir pakeistas nauju reklamos mokesčiu ([12]),

— nustatyta, kad nuo 2014 m. liepos 18 d. iki 2017 m. birželio 30 d. pagal panaikintą reklamos mokesčio sistemą deklaruotas ir sumokėtas mokestis remiantis Vengrijos mokesčių kodeksu laikytinas mokesčių permoka ir jam taikytinos Mokesčių kodekse nustatytos mokesčių grąžinimo taisyklės ([13]).

3. **Priemonės panaikinimas**

(24) Kalbant apie galiojantį ir nuo įstatymo dėl reklamos mokesčio įsigaliojimo jau sumokėtą mokestį, 2017 m. Įstatyme Nr. XLVII nustatyta, kad už mokestinius metus iki 2017 m. birželio 30 d.:

— *„<…> deklaruotas ir sumokėtas mokestis laikomas Mokesčių kodekse apibrėžta permoka, kurios grąžinimui taikomos Mokesčių kodekse nustatytos mokesčių grąžinimo taisyklės. Valstybinis mokesčių administratorius 3 skirsnio 1 dalyje nurodytiems apmokestinamiesiems asmenims, turintiems teisę susigrąžinti mokestį pagal šį straipsnį, praneša apie galimybę susigrąžinti reklamos mokestį ir jo grąžinimo sąlygas“,*

— *„už mokestinius metus, pasibaigusius iki 2017 m. birželio 30 d., deklaruotas, bet nesumokėtas mokestis nėra mokamas“.*

(25) Tuo metu, kai įsigaliojo 2017 m. Įstatymas Nr. XLVII ([14]), galiojusiose Vengrijos mokesčių kodekso nuostatose permoka apibrėžta kaip situacija, kai mokesčių mokėtojo „mokesčių sąskaitoje esanti suma viršija jo mokestinę prievolę“.

(26) Todėl, mokesčių mokėtojui sumokėjus reklamos mokestį, dėl 24 ir 25 konstatuojamosiose dalyse nurodytų nuostatų mokesčių mokėtojo sąskaitoje susidaro mokesčio kreditas.

(27) Mokesčių kodekse nustatyta įvairių galimybių, kaip mokesčių mokėtojams panaudoti dėl permokos susidarantį mokesčio kreditą.

([10]) Pakeitimu nustatyta pasirinktinio taikymo atgaline data sistema: mokesčio mokėtojai galėjo pasirinkti, kokią sistemą taikyti apmokestinant ankstesnių metų apyvartą: 2015 m. dvejopo tarifo sistemą ar 2014 m. šešių progresinių mokesčio tarifų sistemą.

([11]) Įstatymas dėl pakeitimo yra 2017 m. Įstatymas Nr. XLVII (priimtas 2017 m. gegužės 15 d. ir įsigaliojęs 2017 m. liepos 1 d.).

([12]) 2017 m. Įstatymo Nr. XLVII 1 skirsnis.

([13]) 2017 m. Įstatymo Nr. XLVII 2 skirsnis.

([14]) 2003 m. Įstatymas Nr. XCII dėl mokesčių sistemos, priimtas 2003 m. lapkričio 10 d., (43 skirsnis). Komisija pažymi, kad Mokesčių kodeksas vėliau buvo pakeistas, tačiau atitinkamų nuostatų (2017 m. lapkričio 14 d. priimto ir 2018 m. sausio 1 d. įsigaliojusio 2017 m. Įstatymo CL dėl mokesčių sistemos (74 skirsnio)) esmė nepasikeitė.

(28) Pirma, mokesčių mokėtojas gali prašyti, kad permoka būtų panaudojama su kitos kategorijos mokesčiu susijusioms mokestinėms prievolėms įvykdyti ([15]). Antra, mokesčių mokėtojas gali prašyti permoką grąžinti, jei jis neturi mokestinės skolos ir yra įvykdęs savo prievoles teikti mokesčių deklaracijas ([16]). Trečia, permoką mokesčių administratorius gali panaudoti būsimoms su tos pačios kategorijos mokesčiu susijusioms mokestinėms prievolėms įvykdyti ([17]).

(29) Todėl priėmus 2017 m. Įstatymą Nr. XLVII buvo užtikrintas visos reklamos mokesčio skolos, susidariusios nuo 2014 m. iki 2017 m. birželio 30 d., panaikinimas, o per tą laikotarpį sumokėtas reklamos mokestis mokesčių mokėtojams grąžintas arba panaudotas kitoms šių mokesčių mokėtojų mokestinėms prievolėms įvykdyti.

(30) Galiausiai Komisija pažymi, kad Teisingumo Teismas savo sprendime byloje C-596/19 P pripažino ([18]), kad 2017 m. Įstatymu Nr. XLVII nagrinėjama mokestinė priemonė panaikinta atgaline data ([19]).

(31) Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta pirmiau, Komisija daro išvadą, kad, Vengrijai atgaline data panaikinus reklamos mokestį, kuriam taikoma oficiali tyrimo procedūra, taigi panaikinus atitinkamą mokestinę skolą ir grąžinus sumokėtą mokestį, oficiali tyrimo procedūra tapo netikslinga.

4. **Išvada**

SESV 108 straipsnio 2 dalyje nustatyta procedūra tapo netikslinga, nes Vengrija priemonę atgaline data panaikino, todėl ji turėtų būti nutraukta,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

2015 m. kovo 12 d. pagal SESV 108 straipsnio 2 dalį pradėta procedūra byloje SA.39235 tapo netikslinga ir yra nutraukiama.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Vengrijai.

Priimta Briuselyje 2024 m. liepos 26 d.

Komisijos vardu
Margrethe VESTAGER
Vykdomoji pirmininko pavaduotoja

([15]) 2003 m. Įstatymas Nr. XCII dėl mokesčių sistemos, priimtas 2003 m. lapkričio 10 d., [43 skirsnio 5 dalis]: „Mokesčių administratorius, gavęs prašymą, permokos sumą įskaito į mokesčių mokėtojo nurodytą mokesčių sąskaitą.“

([16]) 2003 m. Įstatymas Nr. XCII dėl mokesčių sistemos, priimtas 2003 m. lapkričio 10 d., [43 skirsnio 6 dalis]: „Jei mokesčių mokėtojas neturi mokestinės skolos ir yra įvykdęs savo prievoles teikti mokesčių deklaracijas, jis gali prašyti, kad jam būtų grąžinta likusi suma.“

([17]) 2003 m. Įstatymas Nr. XCII dėl mokesčių sistemos, priimtas 2003 m. lapkričio 10 d.[43 skirsnio 6 dalis]: „Jei to neprašoma, mokesčių administratorius permoką išskaito iš paskesnio mokėtino mokesčio. Likusią sumą mokesčių administratorius gali grąžinti tik tuo atveju, jei mokėtojas neturi įregistruotos viešosios teisės skolos, kuri turi būti išieškota per mokesčius.“

([18]) Žr. Teisingumo Teismo sprendimo 22 punktą.

([19]) Šiuo klausimu taip pat žr. minėto Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-20/17 31 punktą.